

betydeligt Materiale at gennemgaa, forinden man skrider til en Behandling som denne. Finanslovkommissionens Betænkning har et ret betydeligt Omfang og de Anmærkninger, der slutte sig til Finanslovsforslaget, forholdsvis ikke mindre. Jeg har gjort mig den størst mulige Umage for at komme disse Ting igennem, inden denne Forhandling begyndte, og det er saa nogenlunde lykkedes mig, og jeg vil da om Finanslovkommissionens Betænkning og dens Indstillinger sige, at i Hovedsagen mener jeg at kunne give dem min Tilslutning. Jeg skønner, at de have ramt saa nogenlunde det rette. Paa enkelte Omraader ere de maaske gaaede noget videre end strengt nødvendigt, og jeg tænker her nærmest paa forskellige personlige Tilskud og Understøttelser og ogsaa paa enkelte Understøttelser til visse Formaal, noget, der ikke beløber sig til Summer af Betydning, naar der ses hen til Finanslovens Summer i det hele. Men dette kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse i Finansudvalget. Der vil være adskillige, som ville klage over de Nedsættelser, der finde Sted, og der kan ikke tages Hensyn til dem alle, men nogle ville nok kunne nærmere overvejes.

Der er et Omraade, hvor jeg mener, at Finanslovkommissionen kunde være gaaet adskilligt videre, end den er, det er i Retning af at paapege Indskrænkninger gennem de endnu gældende Love, som have finansiell Virkning. Jeg har den Mening, at vi i en Række af Aar have givet forskellige Love, der kræve store Udgifter af Staten, og som meget vel kunne taale en saadan Gennemgang, at man kunde naa til, at Byrderne for Statskassen bleve noget mindre, end de ere. Jeg skal ingen Antydninger gøre her i Enkeltheder, jeg ønsker kun at gøre denne almindelige Bemærkning, fordi jeg har den Mening, og udtale det som en Opfordring til den høje Regering, at den tager et og andet under Overvejelse af, hvad vi have gennemført i de senere Aar, for at se, om vi ikke ere gaaede noget for vidt i Retning af at lægge Byrder paa Statskassen.

Jeg anerkender, at Finanslovkommissionen paa enkelte Omraader har gjort Henstillinger om fortsatte Overvejelser og da navnlig, hvad Universitetet angaar, og en Henstilling til den højtærede Kultusminister om at lade dette nærmere overveje ved en fortsat Kommissionsbehandling. Jeg vil meget støtte denne Henstilling fra Finanslovkommissionens Side. Jeg tror, her er et Omraade, hvor man har krævet og

krævet, og hvor man alt for uovervejete mange Gange er gaaet til at give Bevillinger, hvorved vi ere komne noget for højt op, og jeg anser det for tvivlsomt, om der gøres Nytte i alle Henseender for de ret betydelige Udgifter, der her fordres af Staten. Men ud over det, jeg her bemærker, skal jeg ikke sige videre. Jeg formoder, at den ærede Kultusminister vil tage denne Henstilling til Følge, at lade en saadan fortsat Overvejelse blive foretaget. I Tilslutning dertil vil jeg nævne, at der er, forekommer det mig, navnlig fra Kultusministeriets Side, krævet adskillige Forhøjelser paa Budgettet for det kommende Aar, der maaske kunde opsættes efter Finansudvalgets nærmere Overvejelse, indtil den mere samlede Overvejelse havde fundet Sted, som jeg her tillader mig at omtale.

Finanslovkommissionens Indstilling med Hensyn til Formen for Finansloven giver jeg min Tilslutning, efter som Forholdene ere. Det vil selvfølgelig blive noget besværligt i Fremtiden at sammenholde fremtidige Udgifter med de Udgifter, der er givet Bevilling til paa Finansloven efter den ældre nu saa tilvante og bekendte Form. Men paa den anden Side mener jeg, at Fordelene ved at komme til den nye af Finanslovkommissionen foreslaaede Form for Finansloven ere saa store, at man maa finde sig i den Ulempe, som Sammenligningen i Fremtiden vil medføre. Jeg skal kun, hvad dette angaar, sige, at der er enkelte Omraader, hvor det maaske kan komme under Overvejelse at foretage yderligere Ændringer i denne Form. Vi have nu Statsbanevæsenet og Telegrafvæsenet under eet Ministerium, Ministeriet for offentlige Arbejder, men vi have Postvæsenet under Indenrigsministeriet. Jeg vil antage det for at være naturligt, om disse 3 Væsener vare under samme Ministerium, men da jeg tør mene, at dette kan blive Genstand for nærmere Overvejelse, skal jeg ikke yderligere dvæle derved. Man kunde saa maaske lade forskellige andre Væsener, der nu ere under Ministeriet for offentlige Arbejder, vende tilbage til Indenrigsministeriet, hvor de før have været.

Jeg sagde før, at jeg ikke skulde komme ind paa Skattelovene i større Almindelighed, men hentydede til, at jeg vilde nævne et enkelt Forhold. Det er Spørgsmaalet om Toldloven, som vi have gennemført for nogle Aar siden. Jeg begyndte med at nævne, at jeg er enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste